

## เทศน์เช้า วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๗

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วิทยาศาสตร์มันจะเจริญขนาดไหนมันก็เป็นเรื่องของคนคิดนะ เวลาธรรม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีอยู่โดยดั้งเดิม เวลาที่อยู่โดยดั้งเดิมมันละเอียดอ่อนไป อย่างเช่นทองคำ เช่น แร่ธาตุต่างๆ ในแผ่นดินนี้มันมีอยู่นะ ใครจะไปเจอสายแร่ ใครขอสัมปทานได้ แล้วใครไปขุดได้ สิ่งนี้มันมีอยู่แล้ว สิ่งที่มีอยู่แล้วเราเข้าไปหา มัน เราใช้ประโยชน์มัน

แต่ถ้าไม่ถึงคราว อย่างเช่น ถ้าสิ่งนั้นยังไม่มีค่า โลกเขาไม่ยอมรับ สิ่งนั้นไม่มีคุณค่า เราขุดมาแล้วจะไม่มีประโยชน์อะไรเลย เห็นไหม เราเองต่างหากนะมีอำนาจวาสนา เราเป็นเจ้าของพื้นที่ เรามีทองคำอยู่ แต่ถ้าทองคำนี้มันมีมากจนเหมือนกับเป็นแร่ธาตุอย่างอื่น มันจะไม่มีคุณค่าเลย ถ้าถึงคราวคราวนั้นมันก็ไม่มีคุณค่า แต่ถ้าถึงคราวที่มีคุณค่าขึ้นมา โลกเขายอมรับขึ้นมา มันเป็นคุณค่า มันอยู่ที่อำนาจวาสนาของคนคนนั้นไป

วาสนา คือการทำบุญกุศลอยู่ที่โอกาส บางคนคิดทางวิทยาศาสตร์ คิดอะไรได้ ซื้อสินค้าได้ แต่ทำออกมาขายไม่ได้ เพราะอะไร เพราะว่ามันทำออกมาขายแล้วโลกเขายังไม่ยอมรับ ยังไม่ถึงกาลเวลา เห็นไหม อำนาจวาสนานี้คือกรรมไง ถ้ากรรม ของมันมีอยู่ แต่เรามีอยู่นี้ไม่มีประโยชน์เลย พอหลุดจากมือเราไป คุณทำไม่เขาเล่นกันไม่ได้ เหล็กไหลนี้ ก้อนเล็กๆ นี่หลายร้อยล้านหลายพันล้าน กระเบื้องเป็นพระที่เราเอามาปลุกเสกกัน ทำไมกระเบื้องชิ้นเดียว ๗๐ ล้าน ๘๐ ล้าน แต่ถ้าไม่มีคน คนนี้ไม่มีคุณค่าหนึ่ง

สอง ถ้าเราไม่รู้เรื่องของมัน เราไม่เข้าใจมัน

เหมือนกับเราเนี่ย เราเปลว เรากำเงินไว้แล้วเราคิดว่าเศษกระดาษ เราปาทิ้ง มีนะ คนเปลวขนาดนั้นนะ กำเงินไว้แล้วเข้าใจว่าเศษกระดาษ ปาทิ้งไป นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเป็นพวกกระเบื้อง เป็น

พวกที่สิ่งที่ว่าเขาเป็นพระเป็นอะไร สิ่งนั้นถ้าคนไม่เข้าใจ คนไม่มีคุณค่า ไม่มีคุณค่าเลย แต่ถ้าคนเขาเล่น เขาตีกันที่ ๗๐ ล้าน ๘๐ ล้าน มีคุณค่ามากเลย มีคุณค่าเพราะเขายึดใจ นี่คือสมมุติ

โลกสมมุติเป็นแบบนี้ คุณติสมมุติยึดติดแล้ว คุณค่าขนาดนั้น แต่สำหรับเรานะ เงิน ๗๐ ล้าน ๘๐ ล้าน เอามาทำประโยชน์อย่างอื่นได้มหาศาลเลย แต่ที่นี้ว่ามันเป็นความยึดติดของใจ ใจยึดติด เขายึดกันนะ ทุกวงการเขาจะมีปั้นกัน มีการกีดกันกัน มีการทำลายกัน ทุกวงการจะมีการทำลายกัน

นี่ก็เหมือนกัน เราเป็นชาวพุทธ เราเชื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเชื่อธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเนื่อนาบุญของโลก เราเข้าใจว่านี่เป็นเนื่อนาบุญของโลกใจครูบาอาจารย์ของเราปฏิบัติมาจนถึงที่สุดแห่งความทุกข์ใจ แล้วเราเอาสิ่งนี้มาเป็นคุณประโยชน์เห็นไหม เราทำบุญกุศล เนื่อนาบุญของโลกใจ อาศัยร่างกายสรีระของท่านเป็นบุญกุศล เราจะสร้างบุญกุศลของเราขึ้นมา สร้างบุญกุศลนะ แต่เวลาคนเข้าไปตักดวงผลประโยชน์ เอาทุกอย่างนะ เอาทั้งเงิน เอาทั้งทอง เอาทั้งเกียรติยศ เอาทั้งหน้า เอาทั้งตา เอาทุกอย่างเลย แล้วสิ่งนี้ว่าเวลาการทำเพื่อประพฤติปฏิบัติ เพื่อชำระกิเลส เพื่อชำระกิเลสให้มีความสุข เห็นไหม สิ่งนี้มันเป็นเรื่องที่ว่าเป็นเรื่องหยาบๆ นะ

เราอยู่กับหลวงปู่เจี๊ยะ กับหลวงตามหาบัว ท่านคุยกันที่วัดภูริทัตตะฯ ตอนศพลวงปู่แหวน เรานั่งฟังอยู่นะ ว่าศพลวงปู่แหวนทำไมมันวุ่นวายขนาดนั้น ทำไมมันเป็นขนาดนั้น นี่วุ่นวายมาก สิ่งที่ว่าวุ่นวายมาก หลวงตาท่านบอกว่า สิ่งที่ว่าเป็นเรื่องของโลกเขา ผู้ที่เราทำบุญกุศล ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติจนถึงที่สุดแห่งทุกข์นี้หาได้ยากมาก แล้วเราเป็นคฤหัสถ์ เราเป็นผู้ที่หวังบุญกุศล เราได้ไปสละทานกับสิ่งนั้น มันจะเป็นบุญกุศลของเราไป

เราได้สละทานกับท่านหนึ่ง

เราได้ร่วมบุญกุศลกับร่างกายของท่านหนึ่ง

เอาร่างกายของท่าน เอาศะ คือว่าเอธาตุของท่าน เอธาตุของท่านมาเป็นบุญกุศลของเรา ถ้าเป็นบุญกุศล นี่มันเป็นบุญกุศลของพวกคฤหัสถ์พวกที่เขาทำกัน แต่ในเมื่อผู้ที่เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติใจมันต้องสูงกว่านั้นสิ สิ่งนี้เป็นครูบาอาจารย์ของเรา เราเชิดชูครูบาอาจารย์ของเรา เราต้อง



หลวงตามหาบัวท่านพูดอย่างนี้ละ ท่านบอกว่าท่านมันใจมากกว่าในหมู่คนทุกหมู่คนมีทั้งคนดีและคนชั่ว ถ้ามีคนดีและคนชั่ว ถึงจะเป็นสายอะไรก็ได้ ให้ใช้สายตาให้ดี ท่านเตือนสติเอาไว้เลย เห็นไหม

เขาศรัทธามาก เขาไปพูดกับหลวงตานะว่าศรัทธามาก สายหลวงปู่มันนี่ศรัทธามาก หลวงตาพูดกับเขาไว้เลย เพราะอะไร เกิดถ้าเขาศรัทธามาก แล้วเกิดถ้าเขาไปเห็นพฤติกรรมสิ่งที่ว่าเขาผิดไปเป็นผลลบกับใจเขา จิตใจเขาจะตกมาก

แต่ถ้าเราบอกเขาไว้ก่อนว่าในลูกศิษย์หลวงปู่มัน ในสังคมไหน สังคมทุกสังคมนั้นจะเป็นคนดีไปได้ไม่ทั้งหมดหรอก มันจะมีสิ่งนั้นบ้าง แล้วถ้าเรากำลังศรัทธา เรากำลังมีหัวใจ กำลังข่มขื่นมากเลย แล้วไปเจอพระองค์ที่เขาทำผิดจากความเห็นของเรา ผิดจากศีลจากธรรม เราจะได้ไม่ต้องหัวใจตกจนเกินไปไง เราจะเข้าใจว่าสังคมนั้นก็เป็นแบบนั้น แต่สังคมนั้นมันเป็นแบบนั้นเป็นเรื่องของกิเลสตัณหา ถ้าเราย้อนกลับมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่าสถาบันไหนละ สถาบันสังฆะ สังฆะนี้เป็นสมมุติสังฆะ สังฆะสมมุติสังฆะถึงจะเป็นสงฆ์ขึ้นมาใหม่

แต่เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมาในหัวใจของเรา นี่นางวิสาขาเป็นคฤหัสถ์ ทำไมเป็นพระโสดาบันละ เห็นไหม ถ้าเป็นสงฆ์ขึ้นมาจากหัวใจอันนี้ มันจะเป็นความบริสุทธิ์ผุดผ่อง นางวิสาขาเคยทำอะไรให้มัวหมองกับศาสนาไหม นางวิสาขาไม่เคยทำอะไรให้มัวหมองกับศาสนาหนึ่ง เวลาภิกษุณีท้อขึ้นมาในขณะที่ว่าบวชแล้วท้อขึ้นมา ตัดสินกันไม่ได้ พระท้าวทักให้สึก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้ว่าสิ่งนี้เขาไม่ได้ทำผิดของเขามา แต่เขามีเพศสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ก่อนบวช สิ่งนี้มันตกค้างมา ถ้าบอกอย่างนั้นไปไม่มีหลักฐาน

ตั้งนางวิสาขาเป็นกรรมการตรวจสอบ นางวิสาขานี้เป็นผู้หญิง เข้าไปตรวจสอบภิกษุณีตรวจสอบไปแล้ว นับวันเดือนปีแล้ว ไม่เป็นไร เพราะอะไร เพราะสิ่งนี้บวชเป็นภิกษุณีแล้ว สิ่งนี้มันติดมาอย่างนั้น ในขณะที่เป็นภิกษุณีนี้นี้บริสุทธิ์ผุดผ่องทั้งหมดเลย ถึงบอกว่าภิกษุณีไม่ต้องสึก

นางวิสาขาเป็นพระโสดาบันนะ สามารถปกป้องชีวิตของเพศพรหมจรรย์ของชีวิตภิกษุณีนั่นได้ ทำแต่ความบริสุทธิ์ผุดผ่อง เพราะอะไร เพราะเป็นพระในหัวใจไง เป็นพระโสดาบัน ไม่มีอคติ ไม่มีความเห็นผิดไปทางโลก

แต่ถ้ามันยังเป็นความเห็นผิดทางโลก มันเหนียวรั้ง สิ่งที่ว่าใจไปส่งเสริมกลายเป็นหน้าจาก คำว่าหน้าจากนะ ก็คือหน้าตาข้างนอกก็ว่ามีเมตตาเคารพครูบาอาจารย์ จะส่งเสริมครูบาอาจารย์ แต่มันเป็นมรรคหยาบๆ เป็นความเห็นอย่างหยาบๆ ทุกคนเห็นว่าอย่างนี้ก็ต้อง เราต้องช่วยกัน ส่งเสริม แต่หลังจากของเขา เขาก็ตัดดวงผลประโยชน์ตรงนั้นๆ เห็นไหม มันไม่เป็นประโยชน์ ถ้า มันเป็นประโยชน์มันจะเป็นความสะอาดบริสุทธิ์ทั้งหมด

เวลาครูบาอาจารย์ของเราออกมาไทยช่วยกันไทย เขาสงสัยกันว่าเงินมหาศาลเลย มันจะไม่ รั่วไหลบ้างเลยหรือ

เรามันใจมาก เพราะเราอยู่กับหลวงตามา ขนาดของท่านมีขนาดไหน ท่านสละ แม้แต่ชีวิต ท่านก็สละได้ สิ่งที่คุณที่สละชีวิต สละต่างๆ สละจริงๆ นะ สละที่ออกมาแล้วจิตนั้นบริสุทธิ์ เพราะ จิตนั้นมันพ้นไป สละอย่างนั้น ไม่ใช่สละแบบเรา แบบนักรบ เห็นไหม ทหารเขาออกรบ เวลาหน้า ลีวหน้าขวานเขาก็สละตายของเขา แต่สละตายในวิกฤตอันนั้นอันหนึ่ง ออกมาแล้วจิตใจเขามี กิเลสอยู่ เขาก็ยังมีความโลภ มีความ โกรธ ความหลง เขาก็มีความค้นหา คนที่ออกรบ ออกปกป้อง ประเทศชาติ เวลาขึ้นมามีอำนาจวาสนา เขาก็ยัง โกงกินของเขา

ถ้าสละมันต้องสละความบริสุทธิ์แบบตั้งแต่เริ่มต้น ตั้งแต่ท่ามกลาง และถึงที่สุด แบบครู บาอาจารย์ที่ใจที่เป็นพระแล้วใจ ถ้าใจที่เป็นพระแล้วอย่างนี้มันจะเป็นความบริสุทธิ์ผุดผ่อง เป็น การส่งเสริม เห็นไหม ถ้าใจบริสุทธิ์ขึ้นมาอย่างนั้นแล้ว สิ่งที่เป็นอกตในหัวใจนั้นไม่มี ความเห็น ผิดที่การจะบิดเบือนในการตัดดวง การวางแผน การจัดการ การต่างๆ มันจะไม่มี สิ่งที่ไม่มีนะ แต่ ถ้าความผิดพลาดนั้นมันเป็นเรื่องของกรรม

ความผิดพลาดหมายถึงว่าความบกพร่องของผู้อื่น ผู้ที่กระบวนการทำงานนั้น เพราะ ทำงานคนเดียวไม่ได้ บุคคลทำงานเป็นคนเดียวไม่ได้ ต้องทำเป็นทีมงาน เป็นทีมงานอันนั้นมา ความบกพร่องอันนั้น อันนั้นเป็นเรื่องของความสุควิสัย เป็นเรื่องของกรรม คือว่าคำว่า “เรื่องของ กรรม” คือเรื่องสิ่งที่ว่ามันเหนือสุควิสัยที่จะควบคุม สิ่งควบคุมอันนั้นเป็นเรื่องของกรรม

แต่ถ้าเป็นความทุจริตของใจของผู้ที่เป็นสังฆะโดยสมบูรณ์ เป็นไปไม่ได้ ถ้ามันเป็นไปไม่ได้ เขาจะเป็นสังฆะไม่ได้ ถ้าเขาเป็นสังฆะขึ้นมาแล้ว สิลัพพตปราชญ์ไม่ลูปคลำในศีลนั้น ศีลนั้นจะ ลูปคลำไม่ได้ สิ่งนั้นจะเป็นความปกติของใจดวงนั้น แล้วถ้ามันผิดไม่ได้ เป็นอนฺธนะ คือผิดไม่ได้ เหมือนแร่ธาตุหนึ่งจะแปรปรวนไปให้เป็นแร่ธาตุอย่างอื่น เป็นไปไม่ได้ จิตนี้มันไม่ลูปคลำปรา

มาศ ไม่ทำความผิดอันนั้น แล้วมันจะเป็นความทุจริตในหัวใจ มันเป็นไปได้ มันเป็นในฐานะ แต่ ถ้าสภาวะกรรมจากข้างนอกนั้นเป็นเรื่องของความสุคติวิสัย

แต่ถ้าผู้ที่เป็นสมมุติสงฆ์ เป็นสมมุติอยู่เพราะใจนี้ยังสกปกโสมมอยู่ มันวางเกมไป มันเอาครูบาอาจารย์มาเป็นสินค้าไป สิ่งที่มาเป็นสินค้านี้มันทำลายหมู่คณะไป ทำไมต้องเป็นแบบนี้ล่ะ ในเมื่อของขนาดนี้มันทำกันไม่ได้ แล้วทำไมมันเป็นไปได้ไม่ว่าทำไมครูบาอาจารย์เราประพฤติปฏิบัติมาขนาดนี้ สิ่งส่งเสริม สิ่งช่วยเหลือ นี่พูดถึงเจตนาละ ถ้ามีเจตนาบริสุทธิ์ผุดผ่อง เราควรส่งเสริม เราช่วยทำกัน มันควรฉกฉวยโอกาสด้วยนะ คนว่าทางโลกฉกฉวยโอกาสนี้เป็นสิ่งที่เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

แต่นี้เรื่องของสรีระ เรื่องของวันเดือนปี เรื่องของเวลาผ่านไป คำว่า “ฉกฉวยโอกาส” ต้องรีบฉกฉวยโอกาสเพราะอะไร เพราะถ้าสิ้นสุดกระบวนการการจัดงานศพที่นี้สิ้นแล้ว เราก็จะไม่มีโอกาสทำบุญกับพระอรหันต์องค์หนึ่งนะ พระอรหันต์องค์หนึ่งตายไป พระอรหันต์องค์หนึ่งกำลังจะเผาศพนี้ แล้วเราทำประโยชน์เพื่อเรา แล้วเราไปทำบุญกับสิ่งนี้ ทำไมมันจะไม่ได้ประโยชน์ล่ะ

มันจะได้ประโยชน์มหาศาล แต่เราทำบุญกับครูบาอาจารย์ของเรา เราทำบุญกันให้มันถูกต้อง ถ้าจะโอนเงินก็โอนเงินให้วัดป่าภูริทัตตะฯ เพราะบัญชีนั้นเป็นบัญชีของวัด นี่ไปเปิดบัญชี ซ้อน ซ้อน ซ้อนกัน แล้วก็ซื้อบัญชีก็บอกชื่อของตัวเอง บอกชื่อของตัวเอง มันเป็นการประกาศขายความผิดของตัวเองนะ มีสิทธิอะไร ทำไมไปเอางานศพของครูบาอาจารย์มาเปิดบัญชีของตัวเอง ให้โอนเงินเข้าบัญชีของตัวเอง มันมีสิทธิอะไร

มันไม่ควรมีสิทธิ ไม่ควรทำอย่างนี้ได้ เห็นไหม นี่วัดค่าของใจ ถ้ามีค่าของใจ ทำอย่างนี้ไม่ได้หรอก ทำไม่ลง ถ้าคนมีธรรมในหัวใจทำไม่ลงเด็ดขาดเลย แต่ถ้ามันทำลงอย่างนี้ ค่าของมันใจของมัน เป็นอย่างไร ถ้าใจของมันเป็นอย่างนั้น เราถึงย้อนกลับมาเห็นไหม

นี่สังฆะอยู่ที่ใจ สงฆ์โดยสมมุติ เห็นว่าห่มผ้าเหลืองนี้เป็นสงฆ์... ไซ้ เป็นสงฆ์

หลวงตาท่านบอกแล้วว่าสายหลวงปู่มั่นมีดีก็มี ชั่วก็มี ให้เราระวัง ให้เราพิจารณาของเราเอง เราต้องพิจารณาของเราว่าสิ่งใดสมควร เอาธรรมวินัยมาเปรียบเทียบ หลวงตามหาบัวท่านไปอยู่กับหลวงปู่มั่น ท่านเป็นมหานะ เวลาหลวงปู่มั่นท่านสอนขึ้นมา หลวงตาท่านก็รับฟังไว้

หูหนึ่ง แล้วท่านก็ไปเปิดพระไตรปิฎก เหมือนกัน ไม่มีการคาดเคลื่อนกันแม้แต่ชนิดเดียว เพราะอะไร เพราะมันต้องตรวจสอบกันด้วยธรรมวินัยไง ถ้าธรรมวินัยเข้าไปตรวจสอบกับใจดวงนั้นกับการกระทำอย่างนั้น สิ่งนั้นมันเป็นความสะอาดบริสุทธิ์จริงไหม สิ่งนั้นมันเป็นความจริงไหมนี่ธรรมวินัยนะ ธรรมวินัยคือสิ่งที่ว่ามันเป็นสิ่งที่กฎระเบียบที่เข้าไปจับ

แต่ธรรม เวลาที่วากิเลศขาดจากใจ ธรรมสิ่งที่บริสุทธิ์ เราจะเอาอะไรไปจับล่ะ มันถึงต้องมีครูบาอาจารย์ที่เหนือกว่า พอเหนือกว่า ผู้ที่สูงกว่าจะเห็นผู้ที่ต่ำกว่า นี่เวลามันชำระกิเลส มันปล่อยวางเข้ามาอย่างไร มันสมุจเฉทอย่างไร มันขาดอย่างไร ถ้ามันปล่อยวางขาดแล้ว อันนั้นเป็นที่ไว้วางใจได้ ถ้ามันยังไม่ปล่อยออกมา มันวางเฉยๆ แต่มันเป็นตึงคับหนาน มันปล่อยวางโดยกำลังของสมาธิ โดยกำลังของความเห็นของเรา สิ่งนี้ยังไว้วางใจไม่ได้

เพราะไว้วางใจไม่ได้ ถ้ามันพลิกกลับขึ้นมาแล้วมันจะมีความรุนแรงอีกมหาศาลเลย สิ่งที่ไม่ไว้วางใจไม่ได้ เห็นไหม ธรรมอันนี้ใครจะเป็นผู้ชี้นำล่ะ? มันก็ธรรมจากใจของครูบาอาจารย์ของเรา เราถึงต้องมีที่พึ่งไง เราถึงพึ่งหัวหน้า นี่ครูบาอาจารย์สั่งมาให้ทำงานอย่างนั้นๆ เราก็ต้องทำ ทำเพราะอะไร เพราะเราเชื่อความเห็นตรงอันนั้นไง เราเชื่อความเห็นของครูบาอาจารย์ของเราว่าต้องเห็นอนาคต เห็นความเป็นไปว่ามันจะเป็นสภาวะแบบใด มันจะมีเหตุผลเข้ามาทำลาย ทำลายหมู่คณะ ทำลายศรัทธา ทำลายวิกฤต ทำลายความเชื่อถือของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ

ถ้าเราไม่มีศรัทธาและความเชื่อ เราจะทำทานไหม ถ้าเราไม่มีศรัทธาและความเชื่อ เราจะรักษาศีลไหม เราจะประพฤติปฏิบัติไหม แล้วสิ่งนี้เป็นสิ่งที่จรโลงหัวใจของสัตว์โลก แล้วเราไปทำลายสิ่งที่ว่า เป็นต้น เป็นหัวขบวนจักรของสัตว์โลกที่จะดึงหัวใจของสัตว์โลกออกมาพ้นจากทุกข์ใจ

หัวใจของเขาทุกข์อยู่แล้ว เขาต้องการพ้นจากทุกข์ เขาต้องการผู้ชี้นำ แล้วจะไปทำลายความเชื่อถือของเขาให้เขาถอยร่นกลับไปอยู่ในกองมูตรกองอุจจาระอย่างเก่าอย่างนั้น นี่ใครทำลายตรงนี้ล่ะ ใครทำลายความเชื่อถือ ทำลายศรัทธาของสัตว์โลกล่ะ ทำลายหัวใจของสัตว์โลก นี่มันถึงที่เราเชื่อใจของครูบาอาจารย์เรา ท่านห่วงประเด็นนี้ ท่านห่วงตรงนี้ ท่านถึงบอกว่าให้ตรวจสอบ ให้ดูแล

เวลาหลวงตาท่านพูดกับพวกพระผู้ทำงานนะ “หมู่คณะให้จำไว้ นะ ให้สามัคคีกัน ให้รักกัน ให้ช่วยกันปกป้องศาสนา”

เราจะทำอย่างนั้น เราจะช่วยกันดูแล ถ้าช่วยดูแล เดี่ยวช่วยกันดูแลแล้วตรวจสอบมา เป็น  
อย่างไรแล้ว เดี่ยวเราจัดการแล้วจะส่งขึ้นไปที่บ้านตาต เอวัง